

ΜΑΡΙΑ Β. ΛΥΡΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΛΕΩΦ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 12 - ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ 15235
ΤΗΛ.: 2107717114 FAX: 2107704355
Α.Φ.Μ. 043 948 962 Α.Ο.Υ. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
(Α.Μ.Α.Σ.Α.: 17071) (lyridmar@yahoo.gr)

ΜΑΡΙΑ Β. ΛΥΡΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΛΕΩΦ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 12 - ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ 15235
ΤΗΛ.: 2107717114 FAX: 2107704355
Α.Φ.Μ. 043 948 962 Α.Ο.Υ. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
(Α.Μ.Α.Σ.Α.: 17071) (lyridmar@yahoo.gr)

Ε Ν Ω Π Ι Ο Ν
ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
(Διαδικασίας ν. 1406/1983)
Α Γ Ω Γ Η

01-3-2019 9-10-2019
Δωρ
Νομ. Γ. Γ. Γ. Γ.

Τα ένσημα, τα οποία επικυρωμένο αντίγραφο
παρατίθεται στο γραμμάτιο
παραστέλλεται

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ - ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΠΡΟΣΛΗΨΗ Α.Φ.Μ.
01.	ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1987 048280541
02.	ΜΠΑΛΑΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ	1998 043915494
03.	ΕΞΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	2005 056496407
04.	ΓΚΑΣΙΩΝΑ ΙΩΑΝΝΑ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2009 062192940
05.	ΤΣΕΛΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2004 038542630
06.	ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	2001 045462588
07.	ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2002 039192230
08.	ΒΙΔΑΛΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ	2005 073387110
09.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	2008 119632934
10.	ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2009 119624749
11.	ΜΕΛΕΤΗ ΘΕΟΔΩΡΑ	ΧΡΗΣΤΟΣ	2007 106418314
12.	ΚΟΥΓΙΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2006 078957043
13.	ΑΡΒΑΝΙΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1996 073396117
14.	ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1994 044481544
15.	ΤΣΙΝΤΖΙΩΝΗ ΕΛΕΝΗ	ΗΛΙΑΣ	1991 135453213
16.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2007 050891562
17.	ΝΤΑΒΑΝΑΓΓΕΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	1992 053160795
18.	ΧΑΝΙΩΤΗΣ ΦΩΤΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	1982 028178567
19.	ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	2010 106423662
20.	ΧΕΙΛΕΤΖΑΡΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2008 111563481
21.	ΜΕΞΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	2008 070643060
22.	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	2004 031708047
23.	ΜΑΚΑΡΙΩΤΗ-ΜΑΚΑΡΙΑΔΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	2007 076570295
24.	ΓΩΓΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	1990 037479509
25.	ΓΕΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΑ	ΣΩΤΗΡΙΟΣ	1984 033396370
26.	ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2008 119606314
27.	ΚΑΡΚΑΛΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2007 075866416
28.	ΜΠΕΛΛΙΑ ΘΕΚΛΑ-ΜΑΡΙΑ	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	2007 119925915
29.	ΠΑΝΤΕΛΑΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΜΙΧΑΗΛ	2001 043717582
30.	ΚΑΡΑΚΑΣΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2008 068330005
31.	ΑΓΓΕΛΙΝΑ ΑΝΝΑ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	1989 042021661
32.	ΝΙΚΑ ΔΗΜΗΤΡΑ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2006 106671817
33.	ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΜΙΧΑΗΛ	2001 047230982
34.	ΤΕΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΑΝΘΟΣ	2010 107073483
35.	ΜΥΛΩΝΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2008 074739386
36.	ΒΟΥΤΣΙΝΑ ΣΤΕΛΛΑ	ΠΑΝΑΓΗΣ	2008 075913944
37.	ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	1997 035858920
38.	ΦΑΡΑΧ ΝΑΤΖΙΜΠ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΦΑΡΕΣ	2009 106331024
39.	ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	2006 053554089
40.	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ	ΣΑΒΒΑΣ	1999 073865842
41.	ΜΑΝΤΖΙΑΒΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2007 079608246
42.	ΝΙΩΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2006 057280016
43.	ΧΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2006 042730477
44.	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ-ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	ΗΛΙΑΣ	2007 045935360
45.	ΑΓΟΥΡΕΤΖΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2007 033090607
46.	ΧΑΝΙΩΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΦΩΤΙΟΣ	2007 107082363

20/3/2019
13034
ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΧΡΕΩΣΗ

20/3/2019 12:00

ΘΩΜΑΣ ΧΡ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 3 - ΑΘΗΝΑ 105 64
ΤΗΛ.: 210.3215.820

ΔΙΑ ΕΠΩΝΥΜΟ ΟΝΟΜΑ

ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ ΠΡΟΣΛΗΨΗ Α.Φ.Μ.

47.	ΤΙΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	1986	034153682
48.	ΤΖΙΛΙΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2000	075202937
49.	ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1988	035088160
50.	ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2007	074069165

κατόικων Αττικής και μονίμων υπαλλήλων τού εναγομένου μέ σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου.

ΚΑΤΑ

Τού Ο.Τ.Α. με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ», πού κατοικοεδρεύει στόν Αγ. Στέφανο Αττικής (Λεωφ. Μαραθώνος αριθ. 29) και εκπροσωπείται νόμιμα από τόν Δήμαρχό του.

Ι. Είμαστε όλοι/όλες μόνιμοι υπάλληλοι τού εναγομένου, συνδεόμενοι με αυτόν με σχέση εργασίας Δημοσίου δικαίου, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, όπως προκύπτει από τις επικαλούμενες ημεροχρονολογίες προσλήψεως εκάστου/εκάστης, ως ανωτέρω εκτίθενται.

Το μισθολογικό και υπηρεσιακό μας καθεστώς διέπεται από τους νόμους περί ενιαίου μισθολογίου (Ν.3205/2003 από 01/01/2004 έως την 31/10/2011 κ α ι Ν. 4024/2011 από 01/11/2011 μέχρι και σήμερα) που ρυθμίζουν το αντίστοιχο πλαίσιο μισθοδοσίας των υπαλλήλων τού Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. μεταξύ δε αυτών και ημών ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩ 3.000,00 ΜΗΝΙΑΙΩΣ, επισημαίνονμένου ότι η υπόμνηση αυτή γίνεται γιά λόγους τυπικούς, δεδομένου ότι είναι πασίγνωστο τό "ύψος" των γλίσχρων αποδοχών μας. (...)

Ειδικότερα, μέ την ισχύ τού ν.4024/2011 και την -βάσει αυτού- ισχύ τού νέου μισθολογίου, έγιναν σημαντικές π ε ρ ι κ ο π έ ς τόσο στους μισθούς όσο και στα επιδόματα πού επί πολλά έτη λαμβάναμε, μεταξύ δέ αυτών στά επιδόματα δώρων εορτών και επιδόματος αδείας.

Οι εν λόγω περικοπές -οι οποίες υπήρξαν διαδοχικές- είχαν ήδη εκκινήσει μέ τίς διατάξεις τού άρθρου 1, τού Ν. 3833/2010, μέ τόν οποίο περικόπηκαν κατά ποσοστό 30% τά επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας μέ αναδρομική ισχύ από 01.01.2010.

Στην συνέχεια, δυνάμει των διατάξεων τού άρθρου 3, τού Ν. 3845/2010, τά εν λόγω επιδόματα περικόπηκαν περαιτέρω και καθορίσθηκαν στα ποσά των 500 ευρώ, 250 ευρώ και 250 ευρώ αντίστοιχα, με αναδρομική ισχύ από 01.06.2010 και -τέλος- με το άρθρο 16 τού Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), επανακαθορίσθηκαν στά ίδια ποσά, με ισχύ από 01.11.2011.

υπογεγραμμένα, με τις διατάξεις τού άρθρου 16, τού Ν. 4024/2011 «Συντάξεις Δημοσίου, Ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, Εργασιακή εφεδρεία, ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ», καθορίστηκε από 01/11/2011, το ύψος των Επιδομάτων Εορτών και Αδείας, ως εξής:

«1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφ' όσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

2. Το Επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα.

3. Το Επίδομα Αδείας ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους. 4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα τής μισθοδοσίας του. 5. Τα επιδόματα των παραγράφων 1, 2 και 3 καταβάλλονται εφ' όσον οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τīs τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων τού πρώτου εδαφίου τής παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν, κατά την ημερομηνία καταβολής τους, το ύψος αυτό, τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους...»

Ωστόσο, επακολούθησε η υποπαράγραφος Γ. 1. «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ» (περ. 1) τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 -2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016», μέ την οποία επήλθε -ό χ ι μί α ακόμη περικοπή των εν λόγω επιδομάτων- α λ λ ά η ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ ή τ ο υ ς !!!

Ειδικότερα, με τις ανωτέρω διατάξεις ορίσθηκε ότι:

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και τής Ελληνικής Αστυνομίας, τού Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 01.01.2013...»

Και βεβαίως, οι ως άνω νομοθετικές διατάξεις, μέ τις οποίες επιβλήθηκε μία σειρά δυσάρεστων διαδοχικών περικοπών επί μακροχρονίως κερτημένων μισθολογικών απολαβών (μεταξύ των οποίων και τὰ επιδόματα δώρων εορτών και αδείας), υπήρξαν δυσβάστακτες έως εξουθενωτικές γιά τόν εν γένει οικογενειακό -οικονομικό- προϋπολογισμό των λειτουργών-μισθωτών τού ευρύτερου δημόσιου τομέα πού τīs υπέστησαν...

Ο μ ω ς, ασφαλώς, υ σ τ ε ρ ο ύ ν σέ βλαπτικές συνέπειες σ υ γ κ ρ ι τ ι κ ώ ς π ρ ό ς τήν ανωτέρω -εν τέλει- επιβληθείσα ο λ ο σ χ ε ρ ή κ α τ ά ρ γ η σ η των δώρων Εορτών Χριστουγέννων - Πάσχα και επιδόματος αδείας και αυτό δέ ν αποτελεί σχήμα λόγου.

Διότι, οι συγκεκριμένες μισθολογικές παροχές, αποτελούσαν μακροχρόνιες τακτικές απολαβές ιδιαίτερης ηθικής σημασίας, ήσαν δέ βαθύτατα καθιερωμένες στην συνείδηση, των είδους μισθωτών και συνταξιούχων, εν γένει δέ των Ελληνίδων και των Ελλήνων πολιτών, ως συνυφασμένες με τις πλέον σεβαστές θρησκευτικές εορτές του λαού μας, τις οποίες -οι συγκεκριμένες χρηματικές παροχές- επέτρεπαν σε κάθε Ελληνική οικογένεια να τις εορτάζει αξιοπρεπώς, εφ' όσον εξασφάλιζαν τις επί πλέον οικογενειακές και κοινωνικές δαπάνες, πού οι εν λόγω εορτές αναγκαία προϋποθέτουν και συνεπάγονται.

Αντιστοίχως και τό επίδομα αδείας εξασφάλιζε την αξιοπρεπή αντιμετώπιση των αναγκαίων δαπανών των σχετικών με τις θερινές διακοπές, οι οποίες -λόγω κλίματος και γεωγραφικών ιδιοτεροτήτων- αποτελούν επίσης θεμέλια εθιμική συνήθεια αλλά και αδήριτη κοινωνική αναγκαιότητα της Ελληνικής οικογένειας, **σ υ ν ε κ τ ι κ ή** των δεσμών των μεσοαστικών-μικροαστικών κοινωνιών μέ τις αντίστοιχες της υπαίθρου και της νησιωτικής χώρας.

Σέ βαθμό μάλιστα πού, η εφεξής έλλειψη αυτών των μισθολογικών παροχών εν συνόλω, νά λειτουργούν **α π ο σ υ ν θ ε τ ι κ ά** σέ βάρος της όλης Ελληνικής κοινωνίας, εξικνουμένης βλαπτικά ακόμη και σέ εθνική, θρησκευτική και κοινωνιολογική διάσταση, δηλαδή επί αγαθών και αξιών προστατευομένων από τις θεμέλιες διατάξεις του Ελληνικού Συντάγματος.

Μέ άλλους λόγους, επειδή οι ως άνω **μ ε ι ώ σ ε ι ς** των εν λόγω επιδομάτων μας αρχικώς εντάσσονταν στά πλαίσια των εν γένει **π ε ρ ι κ ο π ώ ν** των τακτικών αποδοχών μας **ε ξ α ι τ ί α ς** της δημοσιονομικής-οικονομικής κρίσεως, ίσως νά θεμελίωναν επιχειρήματα περί της νομιμότητάς τους.

(Παρ' όπi -καθ' ημάς- και οι εν λόγω **π ε ρ ι κ ο π έ ς** συνιστούν αδικαιολόγητη και αντίθετη με τόν Νόμο μείωση μισθών, τόσο υπό την έννοια του εθνικού όσο και υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου, εφ' όσον -κατ' αρχήν- αυθαιρέτως και αδίκως **ε ν α π ό θ ε σ α ν** την οικονομική αντιμετώπιση της εν λόγω κρίσεως **σ τ ο ύ ς α ν α ί τ ι ο υ ς γ ί α υ τ ή ν**, οι οποίοι ήσαν και οι πλέον αδύναμοι πρός τούτο...)

Ο μ ω ς, η **α π ό 01.01.2013 ε π ε λ θ ο ύ σ α ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ η** των επιδομάτων δώρων εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων αλλά και εκείνου της ετήσιας κανονικής αδείας μας, συνιστά μία υπέρμετρα αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση **δ ι ό τ ι**, μέ αυτήν (εξ αιτίας και της ηθικής-συμβολικής-κοινωνιολογικής σημασίας πού συνιστούν οι εν λόγω παροχές-απολαβές, όπως τις αναλύουμε ανωτέρω), **θ ί γ ε τ α ι ο π υ ρ ή ν α ς τ ρ ι ώ ν (3) σημαντικών τακτικών μισθολογικών παροχών και ματαιώνεται βάνουσα το κοινωνικό κεκτημένο μας επί του αντιστοίχου περιουσιακού μας δικαιώματος.**

Ολα δέ αυτά, παρά τό γεγονός ότι, γιά την αντιμετώπιση της κλονισμένης δημοσιονομικής ισορροπίας του Ελληνικού Κράτους μέ τά υψηλότατα επίπεδα του δημοσίου

ελλείμματος και τού δημοσίου χρέους, ο νομοθέτης έλαβε ήδη σ η μ α ν τ ι κ ά δημο-
οικονομικά μέτρα για την εξοικονόμηση τών αναγκαίων χρηματικών πόρων.

Τέτοια μέτρα υπήρξαν τά εξής: 1. Η μείωση τών δημοσίων δαπανών, όπως τών τακτι-
κών αποδοχών (πλήν τών δώρων εορτών και τού επιδόματος αδειών) τών εργαζομένων στόν
στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, ο καθορισμός ανώτατου ορίου αποδοχών, η μείωση αμοι-
βών συμμετοχής σε συλλογικά όργανα, η περικοπή υπερωριών κ.λπ.)

2. Η αύξηση τών φορολογικών εσόδων (έκτακτη εισφορά φυσικών και νομικών προσώ-
πων, ειδικός φόρος κατανάλωσης κ.λπ. μέ τόν ν. 3833/2010).

3. Ο ν. 3845/2010, γνωστός ως "Μνημόνιο", με τον οποίο εφαρμόζεται πρόγραμμα οικο-
νομικής στήριξης και χρηματοπιστωτικής πολιτικής, προκειμένου να επιτευχθεί η μείωση τού
ελλείμματος, να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυπηρέτησης τού δημοσίου χρέους και η αποφυ-
γή τής παύσης τών πληρωμών τού Κράτους. Και με τόν νόμο αυτό, θεσπίστηκαν μέτρα
για την μείωση τών δημοσίων δαπανών, εντοπιζόμενα και στην μείωση τού μισθολο-
γικού κόστους (όπως επιδομάτων, αποζημιώσεων, αμοιβών κ.λπ. λειτουργών τού δημοσίου
γενικά) και μέτρα φορολογικά (αύξηση συντελεστών ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης).

4. (Περαιτέρω) Ψηφίστηκαν και άλλοι νόμοι για την μείωση τών δαπανών τού Κράτους σχετι-
κά με τους μισθούς και τις συντάξεις, όπως, ο ν. 3865/2010 που θέσπισε την εισφορά αλλη-
λεγγύης συνταξιούχων (Ε.Α.Σ.), ο ν. 3986/2011 που θέσπισε την ειδική (έκτακτη) εισφορά
αλληλεγγύης στα εισοδήματα φυσικών προσώπων (μισθωτών, συνταξιούχων και λοιπών), την
ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση τής ανεργίας και την ειδική εισφορά συντα-
ξιούχων επικουρικής ασφάλισης, ο ν. 4002/2011 που μείωσε περαιτέρω τις αποδοχές τών
υπαλλήλων, αύξησε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων και προέβη σε υπαρκτή
μηνιαία εισφορά σε συνταξιούχους ηλικίας κάτω τών 60 ετών, ο ν. 4024/2011 που επέβαλε
την μείωση τών συντάξεων που υπερέβαιναν το ποσό τών 1200 ευρώ, την περικοπή τών επι-
δομάτων, πλέον τών άλλων ειδικότερων μειώσεων για συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιού-
χων και -τέλος- ο ν. 4051/2012 που θέσπισε και αυτός μειώσεις στις συντάξεις πού υπερέ-
βαιναν το ποσό τών 1300 ευρώ.

Βεβαίως, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι, σε περιστάσεις παρατεταμένης οικονομικής κρί-
σης, ο νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα π ε ρ ι σ τ ο λ ή ς δαπανών που συνεπάγονται
οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών πληθυσμού, ό μ ω ς η δυνατότητα του αυτή έχει
ως ό ρ ι ο την καθιερούμενη -μέ το άρθρο 4 παρ.5 τού Συν/τος- αρχή τής ισότητας στην κατα-
νομή τών δημοσίων βαρών αναλόγως τών δυνατοτήτων εκάστου, καθώς και στην καθιερού-
μενη -μέ το άρθρο 2 παρ.1 τού Συν/τος- αρχή τού σεβασμού τής ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Επ' αυτών, στην αιτιολογική έκθεση των ανωτέρω Νόμων για την ανάγκη εφαρμογής των μειώσεων των εν γένει αποδοχών μας, αναφέρονται -μεταξύ άλλων- τα εξής:

«Τα μέτρα που προτείνονται επιβάλλεται να ληφθούν εν συμφωνία προς το Σύνταγμα της Χώρας. Το κράτος δικαιούται και, υπό τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες, επιβάλλεται να αξιολογήσει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους τους για κοινωνική και εθνική αλληλεγγύη (άρθρο 25 παρ. 4). Η δεινή αυτή δημοσιονομική κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες και με τήρηση των αρχών της ισότητας, της αναλογικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάθε πολίτης καλείται να συμμετέχει στην εθνική αυτή προσπάθεια και ανάλογα με την ικανότητά του να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη. Με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ), το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 16ης Φεβρουαρίου 2010, η Χώρα μας δεσμεύτηκε απέναντι στους πολίτες της και τους ευρωπαίους εταίρους της να επιτύχει την δημοσιονομική εξυγίανση με συγκεκριμένους στόχους και σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Σκοπός της ρύθμισης του προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι η προστασία και η προαγωγή του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος. Στο πλαίσιο αυτό, οι διατάξεις που αφορούν την περικοπή των μισθολογικών δαπανών εφαρμόζονται τόσο στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ., με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, όσο και στο προσωπικό των Ν.Π.Ι.Δ., που είτε ανήκουν στο κράτος είτε επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό είτε είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, άρθρου 1, ν.3429/2005, με όποιον τρόπο και αν αυτοί αμείβονται. Η Κυβέρνηση κατανοεί ότι τα μέτρα που προτείνονται είναι επώδυνα. Με τα μέτρα που προτείνονται οι Έλληνες πολίτες θα υποστούν θυσίες. Τα μέτρα που η κυβέρνηση προτείνει, επιφέρουν μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα αλλά και των συνταξιούχων. Καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια κατά την διάρκεια της διαπραγμάτευσης, ώστε να θιγούν όσο γίνεται λιγότερο τα χαμηλά και μεσαία επίπεδα μισθών και συντάξεων και αυτό αποτυπώνεται στο πρόγραμμα και στο σχέδιο νόμου. Όλη αυτή η εθνική προσπάθεια έχει αρχή, μέση και τέλος.»

Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω μεγαλόστομες διακηρύξεις περί "παραδοχών", "κατανόησεων" και "δεσμεύσεων" εκ μέρους των συντακτών των εν λόγω νόμων, είναι πασιγνώστον ότι, στην πραγματικότητα αυτές δέ ν τηρήθηκαν και τα προαναφερόμενα κατοχυρωμένα συνταγματικά όρια, τά προστατευτικά των αδυνάμων μισθωτών και συνταξιούχων, παραβιάσθηκαν άνισα και βάναισα αλλά κυρίως μονομερώς. (...)

"Φθάσαμε" λοιπόν στον ν.4046/2012 [Μ ν η μ ό ν ι ο Ι Ι] (ΦΕΚ Α' 28/14.2.2008), με τον οποίο υλοποιήθηκε-εγκρίθηκε το Σχέδιο του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος (άρθρο 1 παρ. 2), ως προαπαιτούμενο για την υπογραφή και την θέση σε ισχύ των Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας Ελλάδος, τα σχέδια των οποίων επίσης εγκρίθηκαν με τον ίδιο νόμο και προσαρτήθηκαν σ' αυτόν ως Παράρτημα V (άρ.1 παρ.1).

Το, εν λόγω, Μνημόνιο αποτελείται από τα ακόλουθα μέρη: α) Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (Memorandum of Economic and Financial Policies), β) Μνημόνιο Συνεννόησης στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality) και γ) Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης (Technical Memorandum of Understanding).

κατ' εφαρμογή του ν. 4046/2012, εκδόθηκε ο ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012) και με την περ.1 τής ως άνω υποπαραγράφου ορίσθηκε ότι:

«Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, ... καταργούνται από 01.01.2013».

Ω σ τ ό σ ο, στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4093/2012 σχετικώς με την διάταξη τής περ. 1, τής υποπαραγράφου Γ.1, ο υ δ ε μ ί α αι τ ι ο λ ο γ ί α αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα τής εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής αδείας, η οποία επήλθε με την ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ρ ι μ έ ν α, στο εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις τής περιπτ.1 καταργούνται από 1.1.2013 τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ο μ ω ς, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή τής επιβληθείσας καταργήσεως, εν ώ ο υ δ έ ν ά λ λ ο περί αι τ ι ο λ ο γ η μ έ ν η ς επικλήσεως τής προστασίας τού δημοσίου συμφέροντος προτάθηκε, ό π ω ς εκ τ ο ύ Ν ό μ ο υ και τ ο ύ Συντάγματος ρητώς απαιτείται. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι:

1. Ο νομοθέτης, αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει «συνεχή προβλήματα με τη φορολογική συμμόρφωση», δ έ ν αποφάσισε να λάβει για την αντιμετώπιση τής συνεχιζόμενης Δημοσιονομικής κρίσεως, ά λ λ α -διαφορετικής κοινωνικής υφής- μ έ τ ρ α...

Ο μ ω ς, τέτοια μέτρα είναι πρόδηλον ότι υπήρχαν, όπως λ.χ. η επιδίωξη αποκάλυψης των περιλαμβανομένων ε ί τ ε στίς περίφημες "λίστες" μεγαλοφοροφυγάδων "Λαγκάρντ", "Λίχτενστάϊν", "Μονακό" κ.λπ (σύμφωνα και με πρόσφατη -τής 26.03.2015- τηλεοπτική δήλωση-υπόδειξη τής ιδίας Κας Κριστίν Λαγκάρντ...), ε ί τ ε στίς χιλιάδες «OFFSHORE» που εντοπίσθηκαν στίς λεγόμενες «Παρθένους» νήσους κ.λπ., ε ί τ ε στήν είσπραξη φόρων από τούς διαβόητους λαθρεμπόρους καυσίμων και λοιπών εισαγομένων αγαθών και τήν από αυτούς είσπραξη των κατά νόμο φόρων ύψους δισεκατομμυρίων Ευρώ, σύμφωνα με δημοσιογραφικές αλλά και κυβερνητικές εκτιμήσεις περί αυτών.(...).

Α ν τ ι θ έ τ ω ς ό μ ω ς, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης κατέφυγε και πάλι στην πλέον "εύκολη λύση", δηλαδή τήν περ αι τ έ ρ ω μ ε ί ω σ η τ ώ ν α π ο δ ο χ ώ ν τ ώ ν (ιδίων...) μισθωτών του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ, εις βάρος των οποίων -όμως- είχαν επιβληθεί κ αι οι πρώτες περικοπές με τούς νόμους 3833/2010 και 3845/2010, κατ' επίκληση -και τότε- τού κινδύνου χρεοκοπίας τής Χώρας!!!

Και -βεβαίως- είναι επίσης πρόδηλον ότι, στην "επιλογή" αυτή κατέφυγε ο νομοθέτης διότι, το μέτρο αυτό, σε αντίθεση προς την χρονοβόρο είσπραξη των φορολογικών εσόδων από τούς -υψηλών οφειλών- φοροφειλέτες εσωτερικού-εξωτερικού, είναι ευχέρης να εφαρμοσθεί "κυριαρχικά" και νά έχει "άμεσα" αποτελέσματα, αφού με την ψήφιση τού προβλέποντος -την ως άνω κατάργηση- νόμου, κατεβλήθησαν αμέσως μειωμένες οι αποδοχές των -υφισταμένων τίς εν λόγω περικοπές- ατυχών μισθωτών.

Περαιτέρω, ο ν.4093/2012 προέβη στην μείωση (αντί άλλων), των αποδοχών μας προς αντιμετώπιση τής συνεχιζόμενης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσεως, δηλαδή για σκοπό που θεωρητικώς αποτελεί -κατά τόν νομοθέτη- σκοπό δημοσίου συμφέροντος, δυνάμενο -κατ' αρχήν- νά "δικαιολογήσει" τήν λήψη μέτρων περιστολής μισθολογικών δαπανών τού Δημοσίου.

Αλλά, έστω και σε περίπτωση παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ασφαλώς δε ν μπορεί να είναι επιτρεπτό, η επιβάρυνση από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπισή της, νά κατανέμεται συνεχώς και κατ' επανάληψη σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, όπως οι μισθωτοί τού Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, πού είναι και οι πλέον συνεπείς στίς φορολογικές υποχρεώσεις τους!!!

Αλλωστ, με αυτόν τόν μονομερή τρόπο καλύψεως τών δημοσιονομικών κενών, στην πράξη ευνοούνται άλλες κατηγορίες πολιτών, από την συστηματική ασυνέπεια τών οποίων -κυρίως στο πεδίο τής εκπληρώσεως τών φορολογικών τους υποχρεώσεων- προκαλείται σε σημαντικό βαθμό η ίδια η δυσμενής οικονομική συγκυρία τής Χώρας. (βλ. και Σ.τ.Ε. Ολομ. 668/2012, σκέψη 37).

Στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση, όπως συνάγεται από τα αναφερόμενα στό προσαρτημένο στόν ν.4046/2012 Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, ένας εκ τών λόγων, πού κρίθηκε ότι είναι αναγκαία η λήψη νέων μέτρων (μεταξύ τών οποίων περιλαμβάνονται και οι νέες μειώσεις στις αποδοχές τών δημοσίων υπαλλήλων), ήταν το γεγονός ότι δε ν έχει επιτευχθεί σε βαθμό ικανοποιητικό η είσπραξη τών φορολογικών εσόδων. («Συνεχή προβλήματα τής Ελλάδας με την φορολογική συμμόρφωση»).

Εν προκειμένω -λοιπόν- είναι προφανές ότι αναίρεείται ο επικαλούμενος από τόν νομοθέτη "λόγος δημοσίου συμφέροντος", ο δυνάμενος -κατ' αρχήν- να δικαιολογήσει την -έστω- μερική περικοπή τών εν λόγω τακτικών μισθολογικών απολαβών μας αλλά όχι βεβαίως και τήν ολοσχερή κατάργηση αυτών.

2. Στό σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι, ακόμη και τό Συμβούλιο Επικρατείας, τό οποίο στην αντιμετώπιση τής Συνταγματικότητας τών ανωτέρω μνημονιακών νόμων, εμφανίζεται (μέ ελάχιστες σθεναρές μειοψηφίες...), πλήρως ευθυγραμμισμένο με τήν νομοθετική-εκτελεστική εξουσία πού τούς καθιέρωσε, όμως στίς αιτιολογίες του προς δικαιολόγηση τών επιβληθέντων μέτρων, έκρινε ότι, μέ τά προβλεπόμενα (κατ' εφαρμογή τού ν. 3845/2010) μέτρα περικοπής τών μισθολογικών και συνταξιοδοτικών παροχών επέρχεται μέν ο περιορισμός (πού κρίθηκε από τό Σ.τ.Ε. κατά πλειοψηφία ανεκτός), ό χ ι όμως και

ολοσχερής στέρηση των εν λόγω παροχών, δηλαδή νομοθέτηση η οποία προφανώς κατ'αντιδιαστολή- δεν θα ήταν ανεκτή!!!

Ειδικότερα, τό Σ.τ.Ε. στίς σκέψεις του αυτές έλαβε υπ' όψη του τό συγκεκριμένο ύψος των επερχομένων περικοπών, σέ συνάρτηση πρός τό γεγονός ότι -σέ κάθε περίπτωση- εξακολουθήσε νά προβλέπεται η καταβολή των επιδομάτων εορτών και αδείας, έστω σε μειωμένα -εν σχέσει πρός τό προΐσχύον δίκαιο- ποσά, σέ μισθωτούς και συνταξιούχους,

Συνεπώς, από τήν εν λόγω κρίση τού Σ.τ.Ε., προκύπτει ότι, τό Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (άν και προδήλως δ έ ν αποδέχεται τήν απόλυτη ισχύ τής εννοίας τού κοινωνικού κεκτημένου), δέχθηκε ότι -ένεκα των προβαλλομένων λόγων δημοσίου συμφέροντος- ήταν συνταγματικά επιτρεπτή η συρρίκνωση ενός κοινωνικού δικαιώματος όπως ο π ε ρ ρ ι ο ρ ι σ μ ό ς μισθών-συντάξεων και εκείνων των δώρων εορτών και αδείας α λ λ ά τούτο σε συνάρτηση πρός τό γεγονός ότι, αυτά καθ' εαυτά, τά εν λόγω επιδόματα -έστω και συρρικνωμένα- συνέχιζαν νά π α ρ έ χ ο ν τ α ι σ τ ο ύ ς δ ι κ α ι ο ύ χ ο υ ς.

Δηλαδή, τό Σ.τ.Ε. επεσήμανε ότι, η ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ ή τ ο υ ς θα παραβίαζε τίς διατάξεις περί προστασίας τού συνταγματικώς θεσπισμένου κοινωνικού δικαιώματος, συνεπώς και τού αντιστοίχου (σχετικού) κοινωνικού κεκτημένου θίγοντας τά βασικά χαρακτηριστικά πού συνθέτουν τόν πυρήνα τού εν λόγω κοινωνικού δικαιώματος, εφ' όσον θα χειροτέρευε ουσιαδώς η επιβαλλόμενη από τό Σύνταγμα προστασία του, γεγονός τό οποίο -όμως- επήλθε, εν συνεχεία, μέ τίς διατάξεις τού ν. 4093/2012.

Επομένως, ορθώς θεωρούμε ότι, η π λ ή ρ η ς κ α τ ά ρ γ η σ η νομοθετημένων εισοδηματικών παροχών πού είχαν ήδη υποστεί σημαντικές μειώσεις-περικοπές, είναι απολύτως δυσανάλογη σε σχέση μέ τούς επιδιωκομένους από τόν νομοθέτη εισπρακτικού χαρακτήρα σκοπούς. (Ιδέτε και Ε.Δ.Κ.Α. Τόμος ΝΔ' (2012) σελ. 484).

3. Περαιτέρω, με τίς παραπάνω διατάξεις των εν λόγω νόμων και ιδίως των εξ αυτών 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011, 4046/2012 και 4093/2012, προβλέπεται τόσο η μείωση των δαπανών τού Κράτους με μείωση τού μισθολογικού -γενικώς- κόστους, όσο και η αύξηση των εσόδων των προερχόμενων από την φορολογία εισοδημάτων αλλά και από την είσπραξη βεβαιωμένων οφειλών. (Λ.χ. φόρων παρελθόντων ετών, πρόστιμα και χρηματικές ποινές.).

Πλην όμως, ενώ οι μειώσεις μισθών και συντάξεων πραγματοποιούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα» δ ε ν εμφανίζεται η ίδια εικόνα και ως πρός τίς εισπράξεις από την φορολογία και τα βεβαιωθέντα πρός είσπραξη ποσά... (Βλ. και Ετήσια Έκθεση τού Ελεγκτικού Συνεδρίου επί τού Απολογισμού και Ισολογισμού τού Κράτους γιά το έτος 2010).

Επομένως, η επιλεκτική μονομερής και διαρκής επιβάρυνση τής κατηγορίας των μισθωτών (μισθολογικές μειώσεις - ειδικές εισφορές - φορολογικά μέτρα), έναντι άλλων ομάδων πολιτών που προδήλως φοροδιαφεύγουν ή εισφοροδιαφεύγουν, ως εύκολος και γρήγορος τρόπος εξισορρόπησης - ισοσκέλισης των οικονομικών δεδομένων, εμφανώς δημιουργεί άνιση μεταχεί-

ριση των διοικουμένων, η οποία -όμως- έρχεται σε αντίθεση με τις ανωτέρω προπαρατεθείσες διατάξεις του Συντάγματος α λ λ ά και εκείνης του άρθρου 25 παρ. 4 αυτού.

Δηλαδή, τής αξίωσης του Κράτους να εκπληρώνουν ό λ ο ι οι πολίτες το χρέος τής κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, προφανώς δέ η πρακτική αυτή δ ε ν είναι συμ-βατή και με την συνταγματική αρχή τής αναλογικότητας. (Άρθρο 25 παρ.1 του Συντ/τος).

4. Επί πλέον, η επαναλαμβανόμενη μείωση των μισθών των ι δ ί ω ν πάντοτε μισθωτών, προδήλως οδηγεί στην ραγδαία επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου αυτών, των υφισταμένων τής αλληπαλλήλες μειώσεις των αποδοχών τους υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, ο δέ τ ρ ό π ο ς περιορισμού τους, "οδηγεί" αναπόφευκτα στην κυριολεκτική ισοπέδωση των μισθών τους, αφού τούς χορηγούνται -τελικά- ά ν ι σ ε ς αποδοχές.

Ειδικότερα, με τον περιορισμό των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και Κανονικής Αδείας σε ενιαίο ποσό για όλους τούς υπαλλήλους (ανεξάρτητα από το μισθολογικό κλίμακιο εκάστου υπαλλήλου, τα έτη του εργασιακού βίου του, τήν θέση ευθύνης που κατείχε ο κάθε υπάλληλος, καθώς και τήν θέση του στην κλίμακα τής υπαλληλικής ιεραρχίας, στοιχεία που τελικά διαμόρφωσαν τις αποδοχές του), παραγκωνίζονται οι υγιείς παράγοντες που οδήγησαν στον ορθολογικό προσδιορισμό τους, όπως και παραπάνω εκτίθεται.

Παραλλήλως, ενώ τα μνησθέντα μέτρα "θεωρητικώς" λαμβάνονται για την αντιμετώπιση τής δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας, θα έπρεπε τουλάχιστον να υποβάλλονται σ' αυτά ό λ ο ι οι μισθωτοί του Δημοσίου, α ν α λ ο γ ι κ ά κατά τήν κλίμακα των προβλεπομένων αποδοχών τους...

Αντιθέτως όμως, διαπιστώνεται -εξοργιστικώς- να εξαιρούνται από τīs ανωτέρω περικοπές, κάποιες κατηγορίες μισθωτών, όπως λ.χ. οι υπάλληλοι τής Βουλής (για τους οποίους εξακολουθεί να εφαρμόζεται ειδικό μισθολογικό καθεστώς με 16 μηνιαίους μισθούς ετησίως (!!!) αλλά και το ναυτικό προσωπικό τής Πλοηγικής Υπηρεσίας (τό οποίο αυθαιρέτως εξαιρέθηκε από τις ανωτέρω περικοπές σύμφωνα με το άρθρο 6 Ν.3872/2010), χωρίς να δικαιολογείται η εξαίρεση αυτή από λόγους δημόσιου συμφέροντος εν όψει των ειδικών εθνικών συνθηκών, τής επίτευξης δημοσιονομικής πειθαρχίας και τής οικονομικής ισορροπίας του Κράτους, δηλαδή ρυθμίσεις οι οποίες, εφ' όσον ήσαν και παραμένουν σε ισχύ, εμφανώς είναι αντίθετες προς τα άρθρα 4, 25 και 88 του Συντάγματος.

5. Περαιτέρω, στο μέτρο πού αφορούν εργασιακά δικαιώματα, οι ανωτέρω ρυθμίσεις θίγουν την αξίωση για την καταβολή μισθού και συνιστούν ό χ ι απλώς περιορισμό ή δυσμενή μεταβολή α λ λ ά προσβολή του πυρήνα του οικείου περιουσιακού δικαιώματος, που παραβιάζει το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί προστασίας των περιουσιακής φύσεως δικαιωμάτων.

Τούτο δέ διότι, με τις ανωτέρω διατάξεις που επιβάλλουν αλληπτάλληλες απρόβλεπτες-μισθολογικές μειώσεις, αιφνιδιάζονται οι υπάλληλοι, οι οποίοι αδυνατούν να προϋπολογίσουν τις άμεσες οικονομικές και λοιπές ανάγκες και υποχρεώσεις τους, εντεύθεν δέ επέρχεται στο πρόσωπό τους, σαφέστατη παραβίαση της αρχής της προστατευομένης εμπιστοσύνης.

6. (Περαιτέρω) Είναι παραδεκτό ότι, το Σύνταγμα και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου δ ε ν εγγυώνται ορισμένο ύψος μισθού ή συντάξεως. Ο μ ω ς, ο περιορισμός τους από το νομοθέτη, επιβάλλεται αφ' ενός να μην θέτει σε κίνδυνο την αξιοπρεπή διαβίωση των οικονομικώς ασθενεστέρων τάξεων (άρθρο 2 παρ.1 του Συντάγματος), αφ' ετέρου δε, να πρόκειται για μέτρο ικανό και πρόσφορο για την εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, τηρουμένων των αρχών της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών (άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος) και της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος).

7. (Πέραν αυτών) Η επίκληση εκ μέρους των υπευθύνων Κυβερνητών ότι, με τις ως άνω ρυθμίσεις επιδιώκεται η ικανοποίηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνιστάμενου στην περιστολή των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, ούτε αιτιολογείται, ούτε τεκμηριώνεται, με την παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων, ώστε ν' αποδεικνύεται η προσφορότητα και η αναγκαιότητα των θεσπιζομένων περιορισμών για την επίτευξη του σκοπού αυτού, υπό την έννοια της εξάντλησης κάθε άλλου διαθέσιμου μέτρου, ούτως ώστε να αποτραπεί η επιβάρυνση -για πολλοστή φορά- της ίδιας κατηγορίας πολιτών, δηλαδή των υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α. (Πολύ περισσότερο μάλιστα, που οι εν λόγω μειώσεις υπολογίζονται με ενιαίο ποσοστό επί του συνόλου του ποσού κάθε επιδόματος, χωρίς εσωτερική κλιμάκωσή τους, με αποτέλεσμα οι επιβαρύνσεις να είναι δυσανάλογες ανά μισθολογική κατηγορία των πληττομένων μισθωτών...)

8. Τέλος, η με την διάταξη του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, ολοσχερής κατάργηση των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και του επιδόματος κανονικής άδειας, α δ ι α κ ρ ί τ ω ς (σέ συνδυασμό μάλιστα με τις μεγάλες μειώσεις των διατάξεων του άρθρου 1, Ν. 3833/2010 κ α ι του ν. 4002/2011), δημιουργεί -πέραν των ανωτέρω- πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τα άρθρα 22 παρ. 4 και 2 παρ. 1 του Συν/τος.

Εν όψει όλων των ανωτέρω, μεταβολή του μισθολογικού μας καθεστώτος με μείωση των αποδοχών μας (η οποία είναι τέτοιας φύσεως ή εκτάσεως, ώστε νά επιφέρει όντως ανατροπή του -έως τότε- ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος), δ ε ν μπορεί να γίνει, α φ' ε ν ό ς χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος κ α ι α φ' ε τ έ ρ ο υ χωρίς να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία ότι, η μείωση αυτή είναι αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού δημοσίου συμφέροντος κ α ι ακόμη ότι δ ε ν μπορεί να αναπληρωθεί από άλλα μέτρα, λαμβανομένων υπ' όψη και παραγόντων, όπως το

κόστος ζωής και οι φορολογικές και λοιπές οικονομικής φύσεως υποχρεώσεις, **που**
υπέχουμε οι υπάλληλοι, οι -αναιτίως- υφιστάμενοι την λεηλασία των αποδοχών μας.

Επί πλέον, στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4093/2012 σχετικώς με την διάταξη της **περ. 1**, της υποπαραγράφου Γ.1, **ο υ δ ε μ ί α α ι τ ι ο λ ο γ ί α** αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα της εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής αδείας, η οποία επήλθε με την ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ε κ ρ ι μ έ ν α, στο εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις της περιπτ.1 καταργούνται από 01.01.2013 τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς-υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ομως, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή της επιβληθείσης καταργήσεως, **ενώ ουδέν άλλο περί αιτιολογημένης επικλήσεως της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος προβλήθηκε, όπως εκ του Νόμου και του Συντάγματος ρητώς απαιτείται.**

Εν όψει των ανωτέρω εκτιθεμένων και ιδιαιτέρως του προπεριγραφέντος δημοσίου σκοπού (διασφάλιση στους εργαζομένους ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης), δικαιολογείται, κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος, η διαφύλαξη από τον νομοθέτη του μισθού σε όρια που να επιτρέπουν την αξιοπρεπή διαβίωση του εργαζομένου. (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/ 1987 ΟΛ., 2690-2692/1993 ΟΛ., 3096-3101/2001 ΟΛ.).

Β. Οι κρινόμενες μισθολογικές διατάξεις συνιστούν παραβίαση διατάξεων του άρθ. 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. (η οποία κυρώθηκε με το Ν.Δ. 5374 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ) **και το προστατευόμενο περιουσιακό δικαίωμα**, στην έννοια του οποίου, υπάγονται, μεταξύ άλλων, οι μισθολογικές αμοιβές.

[Ως γνωστόν, στην έννοια της περιουσίας που εγγυάται το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., περιλαμβάνεται σειρά περιουσιακών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιώματα εκ μισθών, συντάξεων, επιδομάτων και κάθε άλλης μορφής αποδοχών εργαζομένων ή δικαιούχων κοινωνικής ασφάλισης ή περιοδικών παροχών προς αυτούς, εφ' όσον είναι προσδιορισμένα με νόμο ή προσδιοριστέα βάσει νόμου ή συνιστούν αντικειμενικώς νόμιμη προσδοκία, που θα μπορούσε να θεμελιωθεί στο ισχύον -μέχρι την προσβολή- δίκαιο.

Τά δικαιώματα αυτά αποτελούν αυτοτελή ιδιοκτησιακά δικαιώματα, γιά τον λόγο ότι, η εν μέρει περικοπή τους αλλά κατά μείζονα λόγο η ολοσχερής κατάργησή τους αποτελεί αντιστοίχως -εν μέρει ή εν όλω- στέρηση του αντικειμένου αυτοτελών ιδιοκτησιακών ή περιουσιακών δικαιωμάτων.

Γιά την στέρηση αυτή το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ προβλέπει ότι δύναται να χωρήσει γιά λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους από

τον νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρους, δηλαδή «έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης για την απώλειά της». Στην επίδικη περίπτωση, προκύπτει ότι η χορήγηση και ο τρόπος υπολογισμού των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και επιδόματος αδειάς, ως τμήμα του καταβαλλομένου -στους υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ- μισθού προβλέπονταν από το άρθρο 14 του ν. 3205/2003 (Α' 297).

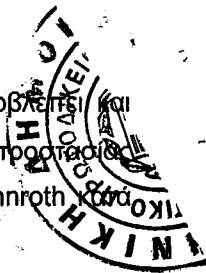
Πρόκειται δηλαδή, περί γεννημένων δικαιωμάτων που αποτελούν περιουσιακά δικαιώματα εντασσόμενα στην προστασία του εδαφ.1, του άρθρου 1, του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. και για τον λόγο αυτό η εν μέρει και -πολύ περισσότερο βεβαίως- η εν όλω αφαίρεση των περιουσιακών αυτών δικαιωμάτων, συνιστά την κατά το εδαφ.2 του άρθρου του εν λόγω Πρωτοκόλλου, στέρηση της ιδιοκτησίας, η οποία δύναται μόνον να χωρήσει για δημόσια ωφέλεια αλλά πάντοτε υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο και έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης για την απώλειά της.]

Εν όψει αυτών η εν όλω κατάργηση αποδοχών των δώρων εορτών και επιδόματος αδειάς από 01.01.2013 με τις ανωτέρω διατάξεις, δεν συνιστούν απλό περιορισμό ιδιοκτησιακού δικαιώματος, ο οποίος θα μπορούσε να χωρήσει προς εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος και να δικαιολογηθεί, εφ' όσον δεν θα έθιγε τον πυρήνα του ιδιοκτησιακού δικαιώματος, πράγμα που -στην συγκεκριμένη περίπτωση- προδήλως συντρέχει και δεν δικαιολογείται, προσβάλλοντας την διάταξη του εδαφ. 2, του άρθρου 1, του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

Τά ανωτέρω έχουν παγίως γίνει δεκτά μέσω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (James κ.λπ. κατά Ην. Βασιλείου, απόφ. 21.2.1986, Σειρά Α' αρ. 98, σελ. 29-30, παρ. 37, πάγια νομολογία Ε.Δ.Δ.Α. Pressos Compania Naviera S.A. κατά Βελγίου, Pine Valle Development κατά Ιρλανδίας και ΑΠ 40/1998 ΟΛ. ΑΠ 9/2008 Ε.Δ.Δ.Α. Αντωνακοπούλου κ.α. κατά Ελλάδος και Γεωργιάδης κατά Ελλάδος, απόφαση Αζινάς κατά Κύπρου της 20.6.2002, αποφάσεις Gaygusuz κατά Αυστρίας της 16.9.1996, Koua Poirrez κατά Γαλλίας της 30.9.2003, Wessels- Bergervoet κατά Ολλανδίας).

Αλλωστε, η ρύθμιση των αποδοχών των μισθωτών από τον κοινό νομοθέτη είναι εξεταστέα από την άποψη του θέματος της τηρήσεως της αναλογικότητας, ό χ ι μ ό ν ο κατά την γενική διάταξη του άρθρου 25 του Συντ/τος (στην οποία αναφερθήκαμε) α λ λ ά προεχόντως και ειδικότερα υπό το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., το οποίο επιτάσσει να ερευνάται εάν διατηρήθηκε μιά δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος της κοινότητας και της ανάγκης προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου, μεταξύ των οποίων ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, κατά την ως άνω έννοια που περιλαμβάνει και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα και δικαιώματα (απαιτήσεις) ενοχικής φύσεως και τέτοια ασφαλώς συνιστούν οι μισθοί των εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα. (Ιδέτε ΕΔΔΑ, απόφαση 12.10.2004, Υπόθεση Kjartan Asmundsson κατά Ισλανδίας, παρ. 40, 45).

Α Λ Λ ω σ τ ε, η επέμβαση στην ειρηνική απόλαυση της περιουσίας πρέπει να προβλεπεί και να τηρεί μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου (βλ. αντί πολλών, ΕΔΔΑ υπόθεση Sporrong-Lonnroth κατά Σουηδίας, απόφαση 23ης Σεπτεμβρίου 1982, Σειρά Α αρ 52, σελ.26, παρ.69.).

Το μέλημα να επιτευχθεί αυτή η ισορροπία αντανακλάται στη δομή του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, ως συνόλου. Ειδικότερα, οποιοδήποτε μέτρο στερεί από το άτομο την περιουσία του, θα πρέπει να τηρεί μία εξισορροπητική αναλογία μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού. (Βλ. ΕΔΔΑ: υπόθεση Yagtzilar κ.α. κατά Ελλάδος, Απόφαση 6.12.2001, παρ. 40, υπόθεση Pressos Compania Naviera S.A. κ.ά. κατά Βελγίου, απόφαση 20ης Νοεμβρίου 1995, Σειρά Α αρ.332, σελ.23, παρ.38).

Ε π ί σ η ς, περιορισμός ή στέρηση των ενοχικών αυτών δικαιωμάτων, χωρεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας και προϋποθέτει την καταβολή έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης. Η διάταξη αυτή του Πρωτοκόλλου έχει, σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 28 παρ. 2 του Συντ/τος, άμεση και υπερνομοθετική ισχύ, δεσμεύει δε τον κοινό νομοθέτη, ούτως ώστε αυτός να μην μπορεί να προβεί σε κατάργηση προστατευόμενου περιουσιακού δικαιώματος με διάταξη τυπικού νόμου. Τέτοιες διατάξεις νόμων είναι ευθέως αντισυνταγματικές (άρθρο 28 παρ.1 Συντ/τος σε συνδυασμό με άρθρο 1 ΠΠΠ, πρβλ. ΑΠ. (ΟΛ.) 33/2002, ΑΠ 1465/2001 αλλά και Μειοψηφία Αντ/δρου Ν.Σακελλαρίου στην Σ.τ.Ε 1031/2015).

Γ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη που πηγάζει από τό Σύνταγμα και εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές του Ευρωπαϊκού Δικαίου, η οποία αποβλέπει να διασφαλίσει τον πολίτη από την απρόβλεπτη μεταβολή καταστάσεων και εννόμων σχέσεων που διέπει το κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται και στο εσωτερικό δίκαιο καθ' όσον αφορά το ύψος των αποδοχών των εργαζομένων, οι οποίοι δικαιολογούνται να εφησυχάζουν ότι αυτές δε ν θα μειωθούν αδικαιολόγητα στο μέλλον (ΑΠ 9/2008).

Δ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση της διάταξης της παρ. 1 άρθρου 5 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία οι περιορισμοί της ελευθερίας ανάπτυξης της προσωπικότητας δεν μπορούν να ξεπερνούν το α ν α γ κ α ί ο μ έ τ ρ ο για την προστασία του Συντάγματος, των χρηστών ηθών και των δικαιωμάτων των άλλων, η δέ διάταξη του άρθρου 25 παρ.1, κατά την οποία, η κρατική εγγύηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, θα πρέπει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκησή τους.

Ε. (Τέλος) Μέ την παραπάνω α υ θ α ί ρ ε τ η ενέργεια της καταργήσεως των Δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και του επιδόματος κανονικής αδείας, θίγονται παραλλήλως και οι αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας, της καταλληλότητας και οι επί μέρους αρχές της ελάχιστης δυνατής προσβολής άλλως του ηπιότερου μέτρου, της αποφυγής ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών και της απαγόρευσης της χρονικής ασυνέπειας ή υπερβολής.

Στην έννοια της αναλογικότητας εντάσσεται και η έννοια της στάθμισης συμφερόντων, στις περιπτώσεις σύγκρουσης, όταν οι ανώτερες αξίες υπερτερούν και οι κατώτερες αξίες υποχωρούν. Η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί κατ' αρχήν δέσμευση της νομοθετικής εξουσίας, η οποία κατά την ρύθμιση των κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια των επιταγών του Συντάγματος και ιδίως στις περιπτώσεις

νομοθετικού περιορισμού της ιδιωτικής και κοινωνικής αυτονομίας, επιβάλλεται να αποφεύγει την θέσπιση δυσανάλογων ρυθμίσεων.

Όπως δέχτηκε και το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθ. 1975/1991 απόφασή του (Δ' Τμήμα), τα μέτρα, που λαμβάνονται για την προστασία της Εθνικής Οικονομίας δεν πρέπει να θίγουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου (άρθρο 2 παρ.1 Σ) και την προστατευόμενη από το Σύνταγμα ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων, όταν έχουν χαρακτήρα παροδικό, χρονικά δηλαδή ορισμένο.

Αντιθέτως, στην υπό κρίση περίπτωση, τόσο οι μειώσεις των αποδοχών των υπαλλήλων του Δημοσίου όσο και οι περικοπές των συντάξεων, ουδέν στοιχείο παροδικότητας έχουν, ενώ ουδ α μ ο ύ, τόσο στην αιτιολογική έκθεση των ν. 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011 και 4093/2012, όσο και στο ίδιο το κείμενο αυτών δεν προβλέπεται ότι οι περικοπές αυτές έχουν χαρακτήρα προσωρινό.

Περαιτέρω, από κα νέ ν α πλήρως αιτιολογημένο στοιχείο, το οποίο να χρησιμοποιήθηκε πριν την έκδοση του νόμου και να τέθηκε υπ' όψιν του νομοθετικού σώματος δεν προκύπτει, ότι τα εισοδήματα των υπαλλήλων του Δημοσίου και των Συνταξιούχων, διατηρούνται σε βιώσιμα επίπεδα, ενώ -παραλλήλως- μέσω των επιβληθέντων μέτρων ό χ ι μ ό ν ο δεν επέρχεται η μείωση του πληθωρισμού αλλά -α ν τ ι θ έ τ ω ς- αυτός έχει αυξηθεί αισθητά.

Επί πλέον, ουδεμία σχέση μπορεί να έχει η μείωση των αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων, με την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών (!!!) και επί πλέον ουδόλως αιτιολογείται ο τ ρ ό π ο ς με τον οποίο η εν λόγω περικοπή αποδοχών θα μπορούσε να οδηγήσει σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών...

Είναι εξ αυτού προφανές ότι, η τεκμηρίωση των λόγων, που επιβάλλουν την περικοπή μισθών και συντάξεων, ό χ ι μ ό ν ο ν δεν είναι επαρκής, ό χ ι μ ό ν ο ν δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία για την αδυναμία εφαρμογής άλλου πρόσφορου μέσου α λ λ ά -αντιθέτως- συνδέει την περικοπή των τακτικών αποδοχών και των συντάξεων, με στοιχεία, τα οποία ουδεμία σχέση έχουν προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Δηλαδή, στίς διατάξεις του Νόμου, υπάρχει επίκληση μιάς δίκαιης κατανομής του κόστους δημοσιο-νομικής κατανομής, χωρίς -ωστόσο- να αναπτύσσεται επαρκώς, με ποιό τρόπο επέρχεται η δίκαιη αυτή κατανομή, δεδομένου ότι, οι περικοπές αφορούν στην πράξη μόνο τους μισθούς και τις συντάξεις, τά μεγέθη των οποίων μειώνονται δραστικά και δραματικά.

Επιπροσθέτως, η επίκληση ότι, η επιβάρυνση θα είναι μεγαλύτερη για εκείνους, που δεν έχουν συμβάλλει με μερίδιο φορολογικής επιβάρυνσης, επίσης δεν φαίνεται να βρίσκει λογικό και επαρκές έρεισμα, δεδομένου ότι, άπαντες οι δημόσιοι υπάλληλοι φορολογούνται κατά σταθερό και μόνιμο τρόπο.

ΣΤ. Παραβίαση της αρχής της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ).

Περαιτέρω, η αδιάκριτη επιβολή της ίδιας ποσοστιαίας μείωσης σε όλους τους μισθούς και τα επιδόματα, έρχεται σε αντίθεση με την συνταγματική αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ), η οποία δεσμεύει τον κοινό νομοθέτη, κατά την ρύθμιση ουσιαδώς α ν ο μ ο ί ω ν πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων να μην μεταχειρίζεται κατά τρόπο ό μ ο ι ο τις περιπτώσεις αυτές.

Κατά πάγια νομολογία, πρέπει η επιλεγόμενη ρύθμιση να μην προβαίνει σε α υ θ α ί ρ ε τ η ε ξ ο μ ο ί ω σ η δ ι α φ ο ρ ε τ ι κ ώ ν κ α τ α σ τ ά σ ε ω ν ά λ λ ω ς σ έ ε ν ι α ί α μ ε τ α χ ε ί

ρ ι σ η προσώπων που τελούν υ π ό δ ι α φ ο ρ ε τ ι κ έ ς σ υ ν θ ή κ ε ς, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (Σ.τ.Ε. Ολομ. 1252, 1253/2003).

Για όμοιους λόγους, η αδιαφοροποίητη μισθοδοσία είναι αντίθετη και στην αρχή τής αναλογικότητας, εφ' όσον η επιβάρυνση στους χαμηλόμισθους μισθωτούς είναι πολύ μεγαλύτερη και επαχθής, εν σχέση πρὸς τούς κατά μισθολογική κατηγορία υψηλότερα μισθοδοτούμενους.

Ζ. Παραβίαση άρθρων 22 παρ.2 και 23 του Συντάγματος καθώς και τών διεθνών συμβάσεων εργασίας 87, 98, 150 και 151 και τού άρθρου 8 τού Διεθνούς Συμφώνου γιά τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα.

Με τις διατάξεις τών νόμων 3833/2010, 3845/2010, 4002/2011, 4024/2011 και 4093/2012, σημειώνονται περιορισμοί τής συλλογικής αυτονομίας όσον αφορά τους όρους αμοιβής τών εργαζομένων τόσο στον στενό όσο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ε ί τ ε με σχέση δ η μ ο - σ ί ο υ δικαίου ε ί τ ε με σχέση ι δ ι ω τ ι κ ο ύ δικαίου συνδεομένων,

Η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας τής ΔΟΕ (Βλ. την Συλλογή Αποφάσεων τής Επιτροπής γιά την συνδικαλιστική ελευθερία, La liberte syndicale, Recueil de decisions et de principes du Comite de la liberte syndicale du Conseil d' administration du BIT, Geneve, Bureau international du Travail, 5η έκδοση (αναθεωρημένη), έτους 2006, οι αριθμητικές αναφορές παραπέμπουν στις παραγράφους τής Συλλογής), **στην πλούσια σχετική νομολογία της έχει κρίνει ότι:** Συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στην συλλογική αυτονομία η αναστολή εφαρμογής μισθολογικών όρων συλλογικών συμβάσεων τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, στο πλαίσιο εφαρμογής μιάς πολιτικής σταθεροποίησης.

Ήδη, η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας έχει κρίνει ότι, περιορισμός τών συλλογικών διαπραγματεύσεων πού διαρκεί υπέρ τά τρία (3) έτη είναι χρονικά υπέρμετρος (παρ. 1026).

(Επίσης, έχουν κριθεί αντισυνταγματικές αντίστοιχες διατάξεις από τα Δικαστήρια άλλων Χωρών τής Ε.Ε. στα πλαίσια τής υπαγωγής τους στο Δ.Ν.Τ. όπως Λετονίας, Ουκρανίας κλπ).

Συνεπώς, εξ όλων τών ανωτέρω, είναι προφανές ότι η ολοσχερής κ α τ ά ρ γ η σ η τών Επιδομάτων Εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων καθώς και τού επιδόματος κανονικής Αδείας, πού προβλέφθηκε και επιβλήθηκε με την περίπτωση 1, τής υποπαραγράφου Γ.1 τού Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012), κατ' εφαρμογή τού ν. 4046/2012, η οποία ορίζει ότι: **«Τα επιδόματα Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα και αδείας, καταργούνται από 1.1.2013»**, π ρ ο σ κ ρ ο ύ ε ι στην Συνταγματική υποχρέωση σεβασμού και προστασίας τής αξίας τού ανθρώπου, στις αρχές τής ισότητας και τής αναλογικότητας, στην προστασία τής εργασίας, συνιστά δέ αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση με την οποία προσβάλλεται ο πυρήνας και ματαιώνεται το σχετικό μας περιουσιακό δικαίωμα γιά την καταβολή τους και, κατά συνέπεια, οι επίμαχες ρυθμίσεις

αντίκεινται προδήλως στis προαναφερόμενες Συνταγματικές διατάξεις τις οποίες κατά-
φωρα παραβιάζουν.

Πολλώ δε μάλλον, όταν καταργούνται ο λ ο σ χ ε ρ ώ ς κεκτημένες μισθολογικές παροχές δεκαετιών, οι οποίες μόλις πρίν την κατάργηση αυτή, είχαν ρυθμισθεί (κατόπιν μειώσεων), με το τελευταίο Ενιαίο Μισθολόγιο υπαλλήλων Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ (άρθρο 16 Ν. 4024/2011).

[Η ολοσχερής κατάργηση με την διάταξη τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012 κατόπιν τών μειώσεων που είχαν επέλθει με τις διατάξεις τών Νόμων 3833/2010, άρθρου τρίτου τού Ν. 3845/2010, Ν. 4024/2011 τών επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα, καθώς και τού επιδό-
ματος άδειας, αδιακρίτως, σε συνδυασμό και με τις μεγάλες μειώσεις τής διάταξης τού άρθρου 1, Ν. 3833/2010 και τού ν. 4002/2011 και τις φορολογικές επιβαρύνσεις τις οποίες υφιστάμεθα, δ η -
μ ι ο υ ρ γ ε ί, πέραν τών ανωτέρω, πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τις διατάξεις τών άρθρων 25 παρ.1, 22 παρ. 4 και 2 παρ.1 και 5 παρ.1 τού Συντ/τος αλλά και τού άρθρου 1, τού Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α..]

III. Εν όψει τών ανωτέρω, εφ' όσον η ανωτέρω διάταξη τής Υποπαραγράφου Γ.1 (παρ.1) τού Ν. 4093/2012 δ ε ν μπορεί να εφαρμοσθεί ως ανίσχυρη, γιά τον προσδιο-
ρισμό τών αποδοχών μας είναι εφαρμοστέες οι προϊσχύουσες διατάξεις (άρθρο 16, Ν. 4024/2011), διεκδικούμε τα επιδόματα Εορτών και κανονικής άδειας, σύμφωνα με την
διάταξη τού άρθρου 16, τού Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), δεδομένης τής μεταγενέ-
στερης ολοσχερούς οριζόντιας κατάργησης της -προδήλως- αντισυνταγματική
διάταξη τής Υποπαραγράφου Γ.1 τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012, η οποία ματαί-
ωσε το συνταγματικά κατοχυρωμένο περιουσιακό δικαίωμα περί καταβολής τών:

1. Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων, ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ καταβαλλόμενο την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.
2. Επίδομα Εορτών Πάσχα ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο δέκα (10) ημέρες πρίν από το Πάσχα κάθε έτους.
3. Επίδομα Αδείας ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

Αναλυτικώς, εν όψει τών ανωτέρω έκαστος / εκάστη εξ ημών διεκδικούμε:

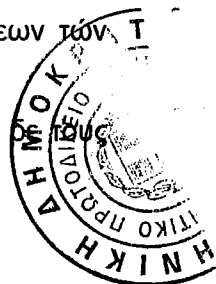
1. Δώρο Πάσχα ετών 2018 και τά 4/5 τού 2019, ήτοι (Ευρώ 250 X 1,8)= Ευρώ 450,00.
2. Δώρο Χριστ/νων ετών 2017 και 2018 (Ευρώ 500 X 2)= Ευρώ 1.000,00.
3. Επίδομα Αδείας ετών 2017 και 2018 (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.

Και συνολικά έκαστος / εκάστη εξ ημών δικαιούται λαμβάνειν το ποσό τών ΕΥΡΩ 1.950,00.

Δικαιούμαστε δε άπαντες τ' ανωτέρω χρηματικά ποσά με τόν νόμιμο τόκο, από τήν δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από τήν επίδοση τής παρούσας αγωγής μας μέχρι τήν εξόφλησή μας.

- **Επειδή** επιφυλασσόμαστε να προσκομίσουμε κατά την συζήτηση βεβαιώσεις υπηρεσιακής και μισθολογικής καταστάσεως από τις οποίες να προκύπτει το σύνολο των μειώσεων των αποδοχών μας κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

- **Επειδή** η παρούσα αγωγή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, θα αποδείξουμε ένδικους ισχυρισμούς μας με έγγραφα και μάρτυρες.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ
(και τα κατά την συζήτηση)

ΖΗΤΑΜΕ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μας στο σύνολό της.
- Να καταδικαστεί τό εναγόμενο όπως μάς καταβάλει, γιά τις ανωτέρω εκτιθέμενες ιστορικές και νομικές αιτίες σε κάθε έναν και κάθε μία από εμάς τό ποσό των Ευρώ 1.950,00 (χιλίων εννιακοσίων πενήντα). και σε όλους μας νομιμοτόκως από την δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από την επίδοση της παρούσης μέχρις εξοφλήσεως.
- Να καταδικαστεί το εναγόμενο στην, εν γένει, δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 10η Μαρτίου 2019

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΜΑΡΙΑ Β. ΛΥΡΙΔΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΛΕΩΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ 19 - ΕΡΙΑΝΣΙΑ 15235

ΤΗΛ: 2107711111 FAX: 2107786355

EMAIL: maria.lyridou@law.gr

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Κωδικός WEB : 674197068

Σήμερα την 15/3/2019 ημέρα Παρασκευή και ώρα 10:09 εμφανίστηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, ο/η ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο το οποίο παρέλαβε ο / η δικαστικός υπάλληλος Σπανάκη Μαρίνα. Επίσης κατέθεσε παράβολο () συνολικού ποσού 0,00 € (άρθρο 277 παρ. 2 και 4 ΚΔΔ).

Ο Παραλήπτης
Σπανάκη Μαρίνα

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα, 15/03/2018
Ο Προϊστάμενος του τμήματος

Μαρίνα Σπανάκη

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα στο κ. Καδού
απελύνει Ο.Τ.Α. ως μην επικυρωλ "ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ"
 που εδρεύει στα Αρ. Σπυριδίου Αττικής (Α. Μακρυνίου)
αφ. 29), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, προς γνώση και για τις
 νόμιμες συνέπειες καλούμενο δε ταυτόχρονα να παρθεί όταν και όπου
 αρμόδια ανωτέρω ορίζεται.

Αθήνα, 15/3/2019

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΔΡΙΑ Β. ΛΥΡΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΕΛΛ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 12 - ΒΡΗΛΗΣΙΑ 15235
 ΤΗΛ.: 2107717114 FAX: 2107786355
 Α.Φ.Μ. 043 948 962 Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
 {Α.Μ.Δ.Σ.Α.: 17071} (lyridma@yahoo.gr)

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Soviet Union, dated 1947. The letter discusses the recent developments in the world and the need for peace and cooperation between the two superpowers.

2. The second part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Soviet Union, dated 1947. The letter discusses the recent developments in the world and the need for peace and cooperation between the two superpowers.

3. The third part of the document is a letter from the President of the United States to the President of the Soviet Union, dated 1947. The letter discusses the recent developments in the world and the need for peace and cooperation between the two superpowers.